

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej niektóre przepisy dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

COM(2007) 677 wersja ostateczna

(2008/C 204/24)

Dnia 22 listopada 2007 r. Rada, działając na podstawie art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej niektóre przepisy dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

Sekcja ds. Unii Gospodarczej i Walutowej oraz Spójności Gospodarczej i Społecznej, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 20 lutego 2008 r. Sprawozdawcą był Umberto BURANI.

Na 443. sesji plenarnej w dniach 12-13 marca 2008r. (posiedzenie z 12 marca 2008 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 123 do 1 — 6 osób wstrzymało się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Wstęp

1.1 W 2007 r. weszła w życie „dyrektywa VAT”⁽¹⁾, w której zebrano wszystkie przepisy w sprawie podatku od wartości dodanej, jakie zostały wydane i zmienione w ciągu poprzednich lat. Przy stosowaniu tej dyrektywy pojawiły się pewne trudności praktyczne lub aspekty problematyczne, na temat których przedsiębiorstwa i niektóre państwa członkowskie wystąpiły z uwagami i propozycjami. Komisja je przeanalizowała i postanowiła przedstawić propozycje zmian będące przedmiotem omawianego wniosku.

1.2 Zmiany mają różny charakter i dotyczą różnych kwestii. W celu uniknięcia przeciążenia biurokracją i procedurami Komisja uznała za właściwe — i słusznie zdaniem Komitetu — zebranie ich w jednym wniosku.

2. Treść wniosku

2.1 Niektóre zmiany dotyczą sektora energii, którego system podatkowy został pierwotnie ustalony w dyrektywie z 2003 r.⁽²⁾, a następnie przeniesiony do dyrektywy VAT. Z powodu użytych terminów technicznych zakres stosowania systemu okazał się zbyt wąski i nieodpowiadający rzeczywistości gospodarczej. Mianowicie do „produktów energetycznych” podlegających akcyzie zaliczono gaz ziemny dostarczany za pośrednictwem gazociągów lub statków przewożących gaz, energię elektryczną i energię cieplną lub chłodniczą dostarczaną przez sieci energii cieplnej lub chłodniczej (tzw. „przesył na odległość”). Komisja proponuje zwolnienie tych produktów z podatku.

2.2 W odniesieniu do wymienionych źródeł energii propozycja przewiduje nałożenie podatku w państwie członkowskim odbiorcy na usługi związane z zapewnieniem dostępu do sieci. Ponadto zostaje uproszczona procedura pozwalająca państwom członkowskim na zastosowanie obniżonej stawki VAT.

2.3 W kwestii odstępstw Bułgaria i Rumunia przy przystąpieniu otrzymały zgodę na przyznanie zwolnienia podatkowego małym przedsiębiorstwom i na utrzymanie zwolnienia z VAT w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób. W tej sprawie nic się nie zmienia. Jedynie uznano za właściwe włączenie tych odstępstw do tekstu dyrektywy w sprawie VAT, tak jak w przypadku innych państw członkowskich.

2.4 Jeżeli chodzi o prawo do odliczenia, wniosek wprowadza lub raczej wyjaśnia oczywistą zasadę, wynikającą z samych założeń, jakimi kierowano się przy wprowadzaniu podatku VAT: jeżeli nieruchomości o zróżnicowanym wykorzystaniu są włączone do majątku przedsiębiorstwa, wstępne wykonywanie prawa do odliczenia jest ograniczone proporcjonalnie do rzeczywistego wykorzystania do celów zawodowych. Zostaje również wprowadzony system sprostowań w celu uwzględniania zachodzących z upływem czasu zmian w stopniu wykorzystania zawodowego i pozazawodowego tych nieruchomości.

3. Uwagi i wnioski

3.1 Propozycje zawarte w punktach 2.3 i 2.4 nie wymagają szczególnych komentarzy, w pierwszym przypadku chodzi bowiem jedynie o uregulowanie sytuacji wywołanej wcześniejszym przeoczeniem, a w drugim o sprecyzowanie — niezbędne choć oczywiste — podstawowej zasady ogólnie znanej i stosowanej.

3.2 Jeżeli chodzi o punkty 2.1 i 2.2, EKES uznaje propozycję dostosowania przepisów do rzeczywistości gospodarczej za słuszną i potwierdza zasadę jednakowego traktowania podatkowego różnych źródeł energii.

3.3 Podsumowując powyższe, EKES wyraża zgodę na wniosek Komisji.

Bruksela, 12 marca 2008 r.

Przewodniczący

Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Dimitris DIMITRIADIS

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112 z 28.11.2006 w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2003/92/WE z 7.10.2003.